

Republika Hrvatska
Općinski sud u
Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Rijeci, po sutkinji Larisi Smiljan Pervan, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Zvonka Mihalovića, čiji OIB glasi 09742082400, iz Rijeke, Meštrovićeva 14, zastupanog po punomoćnici Jeleni Božović, odvjetnici u Rijeci, protiv tuženika Zlatana Lukežića, čiji OIB glasi 24402533755, iz Rijeke, Fužinska 13, zastupanog po punomoćniku Alenu Biliću, odvjetniku u Viškovu, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, nakon glavne i javne rasprave, održane i zaključene 10. srpnja 2026., u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja, tuženika osobno i punomoćnika tuženika, 28. srpnja 2026., javno objavivši

p r e s u d i o j e

I. U svemu osim za iznos od 36,61 euro (slovima: trideset šest eura i šezdeset jedan cent) proglašava se nedopuštenom ovrha na temelju rješenja o ovrsi Općinskog suda u Rijeci poslovnog broja Ovr-2619/00 od 06. prosinca 2000. te ovrha na temelju rješenja o ovrsi Općinskog suda u Rijeci poslovnog broja Ovr-1660/10 od 01. prosinca 2011., koji se ovršni postupak potom dalje vodio pred Općinskim sudom u Rijeci pod poslovnim brojem Ovr-4595/2018, a sada se pred Općinskim sudom u Rijeci vodi pod poslovnim brojem Ovr-12/2021, radi naplate tražbine tuženika Zlatana Lukežića u iznosu od 17.895,21 euro, s kamatama po kamatnoj stopi koju OTP banka d.d. obračunava na devizne štedne uloge po viđenju počevši od 15. ožujka 1999. do isplate, kao i radi naplate troškova ovršnog postupka u iznosu od 766,47 eura (5.775,00 HRK) sa zateznim kamatama od 06. prosinca 2000. do isplate.

II. Nalaže se tuženiku Zlatanu Lukežiću da tužitelju Zvonku Mihaloviću naknadi troškove postupka, u iznosu od 4.190,00 eura (slovima: četiri tisuće sto devedeset eura), sa zakonskim zateznim kamatama koje za razdoblje od 28. srpnja 2026. do isplate teku po kamatnoj stopi od 5,40% godišnje, odnosno po kamatnoj stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tuženika Zlatana Lukežića za naknadu troškova postupka, u zatraženom iznosu od 7.625,00 eura.

r i j e š i o j e

Nalaže se tužitelju Zvonku Mihaloviću da, za pristup na glavnu raspravu, održanu 10. srpnja 2026., stalnom sudskom vještaku Darku Haniku isplati nagradu u iznosu od 58,39 eura (slovima: pedeset osam eura i trideset devet centa), i to u roku od 8 dana, na žiro račun imenovanog vještaka, otvoren kod Erste & Steiermärkische Bank d.d. pod brojem HR 3924020063100421578, pozivom na broj 00 17-7-2026.

Obrazloženje

1.1. U tužbi, podnesenoj ovome sudu 31. prosinca 2021., navodi se da je rješenjem Općinskog suda u Rijeci, donesenim 14. siječnja 2021. pod poslovnim brojem Ovr-12/2021, tužitelj Zvonko Mihalović (u daljnjem tekstu: tužitelj) upućen na pokretanje parnice radi proglašenja nedopuštenom ovrhe određene rješenjima koja je Općinski sud u Rijeci donio 06. prosinca 2000. pod poslovnim brojem Ovr-261/00 i 01. prosinca 2011. pod poslovnim brojem Ovr-1660/2010. Tvrdi se da je tražbina tuženika Zlatana Lukežića (u daljnjem tekstu: tuženik) prema tužitelju prestala jer je tužitelj tuženiku u cijelosti namirio dugovanje. Tužbenim zahtjevom traži se da se proglasi nedopuštenom ovrha, s tim da je tužbeni zahtjev određeno postavljen u podnesku koji je tužitelj dostavio sudu 26. ožujka 2025.

1.2. Iako niti u tužbi niti u podnesku od 26. ožujka 2025. nije bila naznačena osnova zbog koje se tražilo da se utvrdi da je ovrha nedopuštena, iz rješenja na temelju kojega je tužitelj upućen na pokretanje parnice radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, a koje je tužitelj dostavio sudu već uz tužbu te koje je bilo doneseno 14. siječnja 2021., pod poslovnim brojem Ovr-12/2021-3, bilo je razvidno da je tužitelj na pokretanje parnice radi proglašenja ovrhe nedopuštenom upućen iz razloga sadržanog u odredbi čl. 50. st. 1. t. 9. Ovršnog zakona (Narodne novine broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-I-2881/2014 i dr. od 01. lipnja 2016. godine, 73/17, 131/20, 114/22 i 6/24; u daljnjem tekstu: OZ). Stoga je sud pitanje vezano uz nedopuštenost ovrhe ocijenio upravo u okviru tog razloga.

2. U odgovoru na tužbu osporen je tužbeni zahtjev, uz upiranje na to da tužitelj nije u cijelosti podmirio tražbinu tuženika.

3.1. U dokaznom postupku sud je obavio uvid u isprave priložene spisu, kao i uvid u spise Općinskog suda u Rijeci poslovnih brojeva Ovr-2619/00 i Ovr-12/21 (ranijih poslovnih brojeva Ovr-4595/18 i Ovr-1660/10).

3.2. Također, proveden je dokaz saslušanjem tužitelja i tuženika u svojstvu stranaka, kao i dokaz financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Darku Haniku.

4. Iako je tuženik predlagao da se od HNK „Rijeka“ pribavi analitička evidencija o plaćama, sud je takav dokazni prijedlog tuženika odbio kao suvišan,

donoseći o tome i posebno rješenje, sadržano u raspravnom zapisniku od 10. srpnja 2026. (list 155. sudskog spisa).

5. Uz izvedene dokaze i onaj čije je provođenje sud odbio iz upravo navedenog razloga, niti jedna od stranaka nije predlagala izvođenje daljnjih dokaza do onog stadija parnice do kojega je to bila u mogućnosti učiniti u skladu s pravilima iz odredaba čl. 299. st. 1. i 2., u svezi s čl. 292. st. 7. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; u daljnjem tekstu: ZPP).

6. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, u skladu s odredbom čl. 8. ZPP-a, ovaj sud smatra tužbeni zahtjev djelomično osnovanim.

7. Među strankama su sporne sve okolnosti bitne za presuđivanje, odnosno dvojbeno je postojanje razloga iz odredbe čl. 50. st. 1. t. 9. OZ-a, zbog kojih bi bila nedopuštena ovrha, određena rješenjima koje je Općinski sud u Rijeci donio 06. prosinca 2000. pod poslovnim brojem Ovr-2619/00 te 01. prosinca 2011. pod poslovnim brojem Ovr-1660/10.

8. Po mišljenju suda prvog stupnja, opisana sporna pitanja isključivo su pravne naravi, ali se prilikom njihova razrješenja sud rukovodio činjenicama utvrđenima provedenim dokaznim postupkom, smatrajući da dokazi materijalno-pravne prirode (isprave) te dokazi personalnog karaktera (iskazi stranaka te nalaz i mišljenje vještaka Darka Hanika) predstavljaju valjanu podlogu za presuđivanje.

9. Naime, isprave podnesene sudu tijekom predmetne parnice u međusobnom su skladu pa djeluju uvjerljivo, iskazi stranaka su u pogledu bitnih okolnosti podudarni, dok su nalaz i mišljenje vještaka Darka Hanika izrađeni savjesno i u skladu s pravilima znanosti i vještine te, kao takvi, ne ostavljaju mjesta nejasnoćama, nepotpunosti niti proturječnosti kako sami sa sobom, tako niti s izviđenim okolnostima u predmetu.

10. Razmatrajući rješenje na temelju kojega je tužitelj upućen na pokretanje ove parnice (s lista 5. i 6. sudskog spisa), utvrđeno je da su se razlozi za to očitovali u onima koji su sadržani u odredbi čl. 50. st. 1. t. 9. OZ-a.

11. Odredbom čl. 50. st. 1. t. 9. OZ-a utanačeno da se ovrha ne može tražiti ako je tražbina prestala na temelju činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka, odnosno nakon zaključenja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja, potvrđivanja ili ovjeravanja javnobilježničke isprave.

12. Postavljajući tužbeni zahtjev u ovom sporu tužitelj je upirao na to da je njegov dug prema tuženiku u potpunosti namiren pa da tuženik niti nema pravo protiv njega voditi ovršni postupak radi naplate tog duga.

13. Naprotiv, protiveći se tužbenom zahtjevu, tuženik je tvrdio da mu tužitelj nije u cijelosti namirio dug pa da je zato ovlašten protiv tužitelja voditi ovršni postupak.

14. Osim toga, nakon što je u ovoj parnici proveden dokaz financijskim vještačenjem te nakon što je kroz ovaj dokaz utvrđeno da, neovisno o tome koji se parametri uzmu za utvrđivanje njegove visine, dug tužitelja prema tuženiku po svakom od tih parametara postoji, tuženik je iznio motrište da je bitno da dug tužitelja prema tuženiku nije u cijelosti podmiren, držeći da se, posljedično, i sam tužbeni zahtjev ukazuje neosnovanim, pri čemu pitanje visine duga treba razriješiti ovršni sud, dok parnični sud za razrješenje tog pitanja nije ovlašten.

15. Na temelju činjenica koje je utvrdio u ovoj parnici niti jedna od stranaka nije u pravu u svojim tvrdnjama, točnije niti je dug tužitelja prema tuženiku u potpunosti namiren niti je visinu duga ovlašten utvrđivati isključivo ovršni, a ne i parnični sud.

16. Upravo suprotno, da bi u ovom postupku utvrdio je li tužitelj u pravu kada tvrdi da je njegovo dugovanje prema tuženiku (u potpunosti) prestalo, sud je, kao krucijalan dokaz, izveo onaj financijskim vještačenjem.

17. O rezultatu izvođenja takvog dokaza ovisila je i sama utemeljenost tužbenog zahtjeva.

18. No, u okviru razloga iz odredbe čl. 50. st. 1. t. 9. OZ-a za parnični sud postoji mogućnost da ovrhu proglasi i djelomično, a ne samo potpuno nedopuštenom pa tuženik potpuno neutemeljeno ističe da, u prilici kada je utvrđeno da dug tužitelja prema tuženiku postoji makar i djelomično, cjelokupan tužbeni zahtjev treba odbiti kao neosnovan.

19. Iz stranačkih iskaza tužitelja i tuženika te iz podataka koje je sud utvrdio uvidom u spis Ovr-2619/00 slijedi da je tuženik tužitelju pozajmio određeni novčani iznos koji je tužitelju bio potreban za opremanje kafića, s tim da su naknadno o tome sastavili pisanu ispravu, Ugovor o zajmu sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine, koji su 23. veljače 1999. potvrdili pred javnim bilježnikom Veliborom Panjkovićem iz Rijeke (list 7. do 9. spisa Ovr-2619/00), a u tom su Ugovoru utvrdili da je tuženik tužitelju pozajmio iznos od 35.000,00 DEM u protuvrijednosti u kunama po srednjem tečaju HNB na dan sklapanja tog Ugovora.

20. Isto tako, iz podataka u spisu Ovr-2619/00 utvrđeno je da je za Ugovor o zajmu od 23. veljače 1999. po javnom bilježniku Veliboru Panjkoviću iz Rijeke izdana potvrda ovršnosti (list 10. spisa Ovr-2619/00), s tim da je tom potvrdom utvrđeno da je 15. svibnja 1999. nastupila dospelost tražbine tuženika prema tužitelju iz Ugovora o zajmu od 23. veljače 1999., nakon čega je tuženik protiv tužitelja pokrenuo ovršni postupak u kojemu je tražio da se provede ovrha na nekretnini u vlasništvu tužitelja, i to radi naplate tražbine od 35.000,00 DEM u protuvrijednosti u kunama po srednjem tečaju HNB na dan isplate, s kamatama koje se na taj iznos određuju po kamatnoj stopi koju Dubrovačka banka d.d. obračunava na devizne štedne uloge po viđenju od

15. ožujka 1999. do isplate te troškova ovršnog postupka sa zakonskim zateznim kamatama od dana donošenja rješenja o ovrsi do isplate.

21. Nadalje, utvrđeno je da je u predmetu Ovr-2619/00 sud odredio ovrhu, i to rješenjem o ovrsi koje je donio 06. prosinca 2000., pod poslovnim brojem Ovr-2619/00 (list 22. spisa Ovr-2619/00), pri čemu je tijekom tog ovršnog postupka nekoliko puta promijenjen predmet ovrhe te je tako taj predmet najprije predstavljala nekretnina, zatim poslovni udio tužitelja te, naposljetku, dio njegove plaće koju je primao kod NK „Rijeka“.

22. Također, utvrđeno je da je tuženik naknadno protiv tužitelja iznova pokrenuo ovršni postupak u kojemu je tražio da se, na temelju pravomoćnog i ovršnog rješenja Ovr-2619/00 od 06. prosinca 2000., odredi ovrha na suvlasničkom dijelu nekretnine u vlasništvu tužitelja, s tim da je 01. prosinca 2011. sud odredio predloženu ovrhu i o tome donio rješenje Ovr-1660/10-4 (s lista 11. spisa Ovr-12/21).

23. Odredbom čl. 50. st. 1. t. 9. OZ-a, u svezi s čl. 52. st. 1. i 3. OZ-a, kao razlog za proglašenje ovrhe nedopuštenom predviđen je onaj vezan uz to da je tražbina prestala na temelju činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka, odnosno nakon zaključenja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja, potvrđivanja ili ovjeravanja javnobilježničke isprave.

24. Tužitelj je u ovoj parnici tvrdio da je nakon potvrđivanja javnobilježničke isprave (15. svibnja 1999.) tuženiku obavljao isplate, i to pljenidbom dijela plaće koju je primao kod NK „Rijeka“, u iznosu od ukupno 52.000,00 HRK, te uplatama koje je tužitelj obavio punomoćniku tuženika, odvjetniku Alenu Biliću, u ukupnom iznosu od 124.002,81 HRK.

25. Iz nalaza i mišljenja vještaka Darka Hanika vidljivo je da je obustava na plaći tužitelja započela 09. travnja 2004. te da se odvijala do 28. srpnja 2005. To je sve bilo nakon potvrđivanja javnobilježničke isprave, jer je ta okolnost nastupila 15. svibnja 1999.

26. Osim toga, iz nalaza i mišljenja vještaka Darka Hanika razabire se da su uplate punomoćniku tuženika uslijedile 30. studenog 2016. I to je bilo nakon potvrđivanja javnobilježničke isprave. Ponavlja se da je do potvrđivanja javnobilježničke isprave došlo 15. svibnja 1999.

27. Zbog okolnosti iz t. 25. i 26. jasno je da se radi o činjenicama koje tužitelj, kao ovršenik, više nije mogao istaknuti nakon potvrđivanja javnobilježničke isprave, a time i da je ispunjen prvi od uvjeta iz odredbe čl. 50. st. 1. t. 9. OZ-a, zbog kojega tužitelj, kao ovršeniku, pripada pravo tražiti da se ovrha proglasi nedopuštenom.

28. Za sve one iznose koje je tužitelj tuženiku platio pljenidbom dijela plaće (u iznosu od ukupno 52.000,00 HRK) te uplatom punomoćniku tuženika (u iznosu od ukupno 124.002,81 HRK) ovrha određena rješenjima suda od 06. prosinca 2000. i od 01. prosinca 2011. nije dopuštena.

29. Utoliko je tužbeni zahtjev osnovan po pitanju njegove osnove.

30. Tužitelj je, naime, izvan svake razumne dvojbe dokazao postojanje okolnosti iz odredbe čl. 50. st. 1. t. 9. OZ-a.

31. Iako je tuženik upirao na to da, u prilici kada se utvrdi da postoji barem dio tražbine tuženika prema tužitelju, sud treba čitav tužbeni zahtjev utvrditi neosnovanim i odbiti ga, čvrsto je pravno uvjerenje ovog suda prvog stupnja da on u takvom svom motrištu nije u pravu.

32. Naime, u kontekstu pravila iz odredbe čl. 50. st. 1. t. 9. OZ-a, parnični sud je i te kako ovlašten utvrditi je li tražbina prestala barem djelomično i kada to utvrdi ovlašten je o tome donijeti odgovarajuću odluku. Da je u ovakvom svom stavu sud prvog stupnja u pravu slijedi i iz recentne sudske prakse, nastale u primjeni odredbe čl. 50. st. 1. t. 9. OZ-a (primjerice, presuda Županijskog suda u Zagrebu, poslovnog broja GŽ-443/2026-3, od 02. lipnja 2026.).

33. Dapače, upravo kako bi utvrdio takvu okolnost, dakle onu vezanu uz to je li tražbina tuženika prema tužitelju barem djelomično prestala, sud je u ovoj parnici i proveo odgovarajuće dokaze, među kojima i dokaz financijskim vještačenjem, s tim da je u nalazu i mišljenju vještak Darko Hanik naveo nekoliko opcija, ovisno o tome kakvo stajalište sud zauzme u vezi primjene kamatne stope, i to kako na glavnu tražbinu, tako i na troškove ovršnog postupka.

34. Sud prvog stupnja smatra da je relevantna isključivo varijanta A iz nalaza i mišljenja vještaka Darka Hanika, i to iz nekoliko razloga koji će biti izneseni nastavno.

35. Prije svega, ta varijanta poštuje i sam način na koji je tuženik tražbinu odredio tijekom ovršnih postupaka, jer je i u ovršnom prijedlogu koji je podnio u postupku Ovr-2619/00 i u ovršnom prijedlogu koji je podnio u postupku Ovr-1660/10 (koji se danas vodi pod brojem Ovr-12/21) tuženik tražio da se na iznos glavnice od 17.985,21 euro (koji je odgovarajući dugu od 35.000,00 DEM, za koji su stranke sastavile Ugovor o zajmu sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine koji je po javnom bilježniku Veliboru Panjkoviću iz Rijeke potvrđen 23. veljače 1999., a koji se nalazi na listovima 7. do 9. spisa Ovr-2619/00) primijeni kamata po kamatnoj stopi koju OTP banka d.d. (kao sljednik Dubrovačke banke d.d.) obračunava na devizne štedne uloge po viđenju, a na iznos troškova postupka zakonska zatezna kamata.

36. Također, varijanta A respektira sve uplate koje je tužitelj obavio tuženiku; i one koje se tiču pljenidbe na plaći koju je tužitelj ostvarivao kod NK „Rijeka“ i one koje se odnose na iznose koje je tužitelj uplatio punomoćniku tuženika.

37.1. Unatoč tome što je tuženik osporavao mogućnost da se uzmu u obzir uplate po osnovi pljenidbe na plaći, sud prvog stupnja nalazi da je i te uplate potrebno respektirati kod izračuna preostalog duga tužitelja prema tuženiku, i to iz nekoliko razloga.

37.2. Prvo zato jer iz spisa Ovr-2619/00 slijedi da je isplata određena upravo pljenidbom na plaći koju je tužitelj primao kod NK „Rijeka“, s tim da je tom

poslodavcu tužitelja sud dostavio pravomoćno rješenje kojim je upravo takva ovrha određena i taj je poslodavac tužitelja pozvan postupiti po tom rješenju (list 96. spisa Ovr-2619/00). U ovršnom postupku Ovr-2619/00 sud je o tome donio rješenje o nastavku ovrhe, i to 04. studenog 2003., pod brojem Ovr-2619/00-40 (s lista 83. spisa Ovr-2619/00).

37.3. Drugo zato jer je tužitelj sudu predao uplatnice na temelju kojih je takva pljenidba provedena. Radi se o uplatnicama koje se nalaze na listovima 15. do 26. spisa Ovr-1660/10 (koji danas ima poslovni broj Ovr-12/21).

37.4. Kada se usporede podaci iz rješenja o nastavku ovrhe iz ovršnog postupka Ovr-2619/00, sadržani u rješenju poslovnog broja Ovr-2619/00-40, od 04. studenog 2003. (s lista 83. spisa Ovr-2619/00), s onim podacima koji su vidljivi u uplatnicama s listova 15. do 26. spisa Ovr-1660/10 (koji danas ima poslovni broj Ovr-12/21), tada se razabire da je poslodavcu tužitelja uplata naložena na račun tuženika, otvoren kod Zagrebačke banke d.d. pod brojem 2360000-1000000013-8844021067, a upravo se ovaj broj računa naznačuje u svim uplatnicama s listova 15. do 26. spisa Ovr-1660/10.

37.5. Također, i sam je vještak Darko Hanik istaknuo da preslike s listova 15. do 26. spisa Ovr-1660/10 nalazi vjerodostojnim ispravama budući da je u njima vidljivo tko je, kada, kome i koliki iznos uplatio po osnovi obustave na plaći.

37.6. Pored svega iznijetoga, i same su stranke u svojim stranačkim iskazima, koje su iznijele na ročištu za glavnu raspravu koje je održano 11. studenog 2025. (list 56. do 60. spisa P-2149/2021), suglasno izjavile da je dio dugovanja prema tuženiku tužitelj podmirio obustavom na plaći; tužitelj tvrdi da je na taj način tuženiku platio ukupno oko 57.000,00 HRK, a tuženik potvrđuje da mu je dio duga tužitelj podmirio ustezanjem na plaći, ističući kako je točno da je došlo do ustezanja na plaći tužitelja.

37.7. Konačno, no ne i najmanje važno, tuženik ničim nije dokazao da bi isprave koje je tužitelj dostavio sudu u postupku Ovr-1660/10 (s lista 15. do 26. tog spisa) eventualno bile krivotvorene. Teret dokaza o tome bio je pridržan upravo za njega, u skladu s načelom stranačke istine, proklamiranim u odredbama čl. 7. st. 1. i čl. 219. st. 1. ZPP-a.

38. Zbog svega onoga što je objašnjeno u t. 37.1. do 37.7. sud prvog stupnja tuženikovo osporavanje vjerodostojnosti isprava o pljenidbi plaće nalazi upravljenim postizanju dobiti koja tuženiku na teret tužitelja ne pripada, a ujedno drži da sve okolnosti koje su nabrojane u t. 37.1. do 37.7. predstavljaju zatvoreni krug činjenica koje s osnovom upućuju na ono što u ovoj parnici tvrdi tužitelj, a što je vezano uz to da je on dio duga prema tuženiku podmirio i obustavom na plaći koju je primao kod NK Rijeka. Visina cjelokupnog iznosa po toj osnovi slijedi iz uplatnica s listova 15. do 26. spisa Ovr-1660/10 (današnjeg poslovnog broja Ovr-12/21). Radi se o iznosu od ukupno 52.000,00 HRK. Zato je i taj iznos trebalo uzeti u obzir u kontekstu zalaganja tužitelja za postojanje razloga iz odredbe čl. 50. st. 1. t. 9. OZ-a, a oprečni prigovor tuženika otkloniti kao pravno neprihvatljiv i neargumentiran.

39.1. Osim što kroz takav prigovor tuženik evidentno kani za sebe postići korist, takav njegov prigovor, pored toga, zadire i u pravo tužitelja na mirno uživanje vlasništva, proklamirano Protokolom uz Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (Narodne novine, Međunarodni ugovori, broj 18/97, 6/99, 14/02, 13/03, 9/05, 1/06 i 2/10; u daljnjem tekstu: Konvencija i Protokol).

39.2. Iako je tuženik predlagao da se uplate obustavom na plaći tužitelja dokažu kroz analitičke evidencije o plaćama, nužno je napisati da je takav dokaz tuženik, zapravo, po prvi puta predložio u podnesku od 08. srpnja 2026., s tim da je to bilo nakon što je na pripremnom ročištu od 28. ožujka 2025. sud prvog stupnja zaključio prethodni postupak, a tuženik ničim nije dokazao da taj dokaz udovoljava pretpostavkama iz odredbe čl. 299. st. 2. ZPP-a, dakle da se radi o dokazu koji, bez svoje krivnje, nije mogao predložiti prije zaključenja prethodnog postupka. Stoga je (i) iz tog razloga sud odbio provođenje tog dokaza.

40. Da je sud ispravno postupio kada je uzeo u obzir varijantu A iz nalaza i mišljenja vještaka Darka Hanika posredno slijedi i iz rješenje Županijskog suda u Zagrebu, poslovnog broja GŽ Ovr-565/17-2, od 27. kolovoza 2018. (s lista 32. sudskog spisa P-2149/2021), jer je u tom rješenju pregledno navedeno (7. odlomak 2. stranice tog rješenja) radi čega se konkretno provodi ovršni postupak iz kojega je nastala predmetna parnica (kao spor radi proglašenja ovrhe nedopuštenom).

41. Kada je, pak, iz svih elaboriranih razloga, sud prvog stupnja zaključio da je tužitelj prema tuženiku podmirio cjelokupan iznos tražbine osim onog od 36,61 euro (varijanta A iz nalaza i mišljenja vještaka Darka Hanika), tada je bio i ovlašten i dužan donijeti upravo onakvu odluku kakvu je u okolnostima konkretnog slučaja donio, a koja je sadržana u t. I. dispozitiva presude.

42. Postupanje na način za koji se tijekom spora zalagao tuženik, koji je smatrao da, u prilici kada barem i za najmanji iznos duga bude utvrđeno da dug postoji, cjelokupan tužbeni zahtjev radi proglašenja ovrhe nedopuštenom treba odbiti kao neosnovan, bio bi protivan samom smislu zbog kojeg se po odredbi čl. 50. st. 1. t. 9. OZ-a može pokrenuti i voditi parnica radi proglašenja ovrhe nedopuštenom.

43. Ponavlja se da je sud ovrhu koja se vodi protiv tužitelja radi namirenja tražbine tuženika smatrao djelomično nedopuštenom, točnije da je ocijenio da je ta ovrha dopuštena isključivo za iznos od 36,61 euro, dok je u svemu ostalom nedopuštena. Tužitelj je, naime, izvođenjem odgovarajućih dokaza izvan bilo kakve razumne dvojbe dokazao da je prema tuženiku ispunio sve obveze, izuzevši onih koje se odnose na isplatu iznosa od 36,61 euro.

44. Zato je odlučeno kao u t. I. izreke presude.

45. Odluka o naknadi troškova postupka iz točke II. dispozitiva presude temelji se na odredbi čl. 154. st. 5. ZPP-a, ali i na načelima poštenog suđenja i mirnog uživanja vlasništva iz čl. 6.1. Konvencije, odnosno iz čl. 1. st. 1. Protokola.

46. Tužitelj nije uspio samo u razmjerno neznatnom dijelu svog zahtjeva (isključivo glede iznosa od 36,61 euro, za koji je sud prvog stupnja utvrdio da je ovrha

dopuštena), a zbog tog dijela nisu nastali posebni troškovi pa je sud odlučio da mu tuženik naknadi sve troškove koje je imao i koji su, u smislu odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a, bili potrebni za vođenje parnice.

47. Troškovi tužitelja sastoje se od nagrade odvjetniku za sastavljanje tužbe, u iznosu od 500,00 eura, sukladno Tbr. 7. st. 1. Tarife o nagradi i naknadi troškova za rad odvjetnika (iz Narodnih novina broj 138/23; u daljnjem tekstu: Tarifa/23), te za sastavljanje dva podneska, od 26. ožujka 2025. i od 04. veljače 2026., koji su bili obrazloženi pa nagrada za svaki od njih iznosi po 500,00 eura, sukladno Tbr. 8. st. 1. Tarife/23.

48. Tužitelju je dosuđena i nagrada za zastupanje na tri ročišta, od 28. ožujka 2025., od 11. studenog 2025. i od 10. srpnja 2026., na kojima se raspravljalo o glavnoj stvari, odnosno izvodili su se dokazi pa nagrada za svako od njih iznosi po 500,00 eura, sukladno Tbr. 9. st. 1. Tarife/23.

49. Na naznačene radnje tužitelju je priznat zatraženi trošak PDV-a, po stopi od 25%, u iznosu od 750,00 eura, sukladno Tbr. 46. Tarife/23, a dosuđeni su mu i troškovi sudskih pristojbi; za tužbu, u iznosu od 220,00 eura, te za presudu, u istom iznosu.

50. Nužno je navesti da se Tarifa/23 primjenjuje pozivom na njezin Tbr. 52. st. 3. jer sud o troškovima postupka odluku donosi u trenutku objave predmetne presude, točnije 28. srpnja 2026., a to je, pak, nakon što je, u smislu dijela XIX. st. 1. Tarife/23, ta Tarifa stupila na snagu.

51. U pogledu troškova postupka tužitelj je zatražio zakonske zatezne kamate, s tim da ovaj sud prvog stupnja smatra da mu takvo pravo pripada, i to počevši od dana donošenja prvostupanjske presude, jer je to u skladu s odredbom čl. 31. st. 3. OZ-a, kao i s odredbom čl. 151. st. 3. ZPP-a, koja je novelirana kroz čl. 27. Zakona o izmjenama i dopunama ZPP-a od 11. srpnja 2022. godine (iz Narodnih novina broj 80/22).

52. Stoga je glede tijeka kamata za iznos troškova postupka odlučeno kao u t. II. dispozitiva presude.

53. Iako je tužitelju pripadalo pravo i na naknadu troškova vještačenja (uključujući i troškove pristupa vještaka ročištu za glavnu raspravu), imajući u vidu da on takve troškove nije zahtijevao, o njima sud nije niti bio u mogućnosti donijeti odluku jer bi, u suprotnom, povrijedio pravilo iz odredbe čl. 2. st. 1. ZPP-a.

54. Budući da je tuženik gotovo u cijelosti izgubio ovu parnicu, zaključivanjem o suprotnom pravilu iz odredbe čl. 154. st. 5. ZPP-a (*argumentum a contrario*), ne pripada mu niti pravo na nadoknadu troškova postupka na teret tužitelja, pa tako niti u zatraženom iznosu od 7.625,00 eura.

55. Stoga je o tome odlučeno kao u t. III. dispozitiva presude.

56. Rješenjem koje je sud prvog stupnja donio 02. veljače 2026. određeno je izvođenje dokaza financijskim vještačenjem. Istim rješenjem za vještaka je određen stalni sudski vještak financijske struke Darko Hanik.

57. Pisane nalaz i mišljenje imenovani vještak dostavio je sudu 26. travnja 2026., dok je svoje mišljenje obrazložio na ročištu za glavnu raspravu koje je održano 10. srpnja 2026. Pritom je vještak odmah zatražio i troškove po osnovi pristupa na navedenu glavnu raspravu, dostavljajući u tom pravcu račun 17/VII/2026 od 10. srpnja 2026. (s lista 156. sudskog spisa).

58. Mišljenje je suda prvog stupnja da vještaku po osnovi troškova pristupa na ročište za glavnu raspravu, pozivom na pravila iz Cbr. 2. t. 1., odnosno iz Cbr. 1. t. 1. Cjenika stalnih sudskih vještaka (u daljnjem tekstu: Cjenik), koji je, u kontekstu odredbe čl. 24. st. 1. Pravilnika o stalnim sudskim vještacima (Narodne novine broj 38/14, 123/15, 29/16 i 61/2019; u daljnjem tekstu: Pravilnik), sastavni dio toga Pravilnika, pripada pravo na isplatu zatraženog iznosa.

59. U Cbr. 1. t. 1. Cjenika propisano je, naime, da za korištenje vlastitog vozila vještaku pripada 2,00 kn po prijeđenom km pa kako je udaljenost od Dramlja do Rijeke notorno 35 km, tako to znači da je za dolazak na ročište od 10. srpnja 2026. i za povratak iz mjesta sjedišta Općinskog suda u Rijeci do mjesta prebivališta vještaka (u Dramlju) vještak prevalio ukupno 70 km i da mu, posljedično, po osnovi putnih troškova pripada pravo na isplatu iznosa od 140,00 kn/18,58 eura.

60. U situaciji u kojoj vještak pristupa na glavnu raspravu izvan sjedišta vještaka do 50 km u jednom smjeru, a takva je i situacija u konkretnom slučaju, uzimajući u obzir prethodno navedenu udaljenost između sjedišta Općinskog suda u Rijeci (u Rijeci) i sjedišta vještaka Darka Hanika (u Dramlju), po Cbr. 2. t. 2. Cjenika vještaku pripada nagrada od 150 bodova, što, uz primjenu odredbe čl. 24. st. 2. Pravilnika, prema kojoj je vrijednost boda 2,00 kune bruto bez PDV-a, iznosi 300,00 kn/39,82 eura.

61. No, kako je vještak Darko Hanik po osnovi putnih troškova zatražio iznos koji je neznatno manji od iznosa koji mu ukupno pripada po osnovi troškova dolaska na spomenuto ročište, točnije iznos od 58,39 eura, uz pravilo iz odredbe čl. 2. st. 1. ZPP-a, po osnovi troškova dolaska na ročište od 10. srpnja 2026. dosuđen mu je iznos koji je sam zahtijevao, dakle iznos od 58,39 eura.

62. Vještačenje je provedeno na temelju dokaznog prijedloga tužitelja, a budući da predujam za pristup vještaka Darka Hanika ročištu za glavnu raspravu od 10. srpnja 2026. nije bio položen, u skladu s odredbom čl. 153. st. 4. ZPP-a trebalo je tužitelju naložiti da trošak pristupa imenovanog vještaka spomenutom ročištu za glavnu raspravu isplati (direktno) vještaku, i to u roku od 8 dana, na žiro račun vještaka, u pogledu kojega je vještak tijekom spora sudu predočio podatke.

63. Slijedom iznijetoga odlučeno je kao u dispozitivu rješenja.

U Rijeci 28. srpnja 2026.

S u t k i n j a

Larisa Smiljan Pervan

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv presude i rješenja, donesenih u prvom stupnju, stranke mogu podnijeti žalbu, u roku od petnaest (15) dana od dana dostave prijepisa presude i rješenja (čl. 348. st. 1. ZPP-a).

Žalba se podnosi sudu koji je izrekao prvostupanjsku presudu i rješenje, u dovoljnom broju primjeraka za sud i za protivnu stranku (čl. 357. ZPP-a).

Pravovremeno podnesena žalba sprečava da presuda i rješenje postanu pravomoćni u dijelu koji se pobijaju žalbom (čl. 348. st. 2. ZPP-a).

O žalbi protiv presude i rješenja odlučuje drugostupanjski sud (čl. 348. st. 3. ZPP- a).

Žalba protiv odluke iz izreke rješenja ne odgađa ovrhu (čl. 153. st. 4. ZPP-a).

RJ.

- presuda i rješenje nepravomoćni
- vidi upisnik "P"
- kal. do pravomoćnosti

DNA:

- pun. tužitelja
- pun. tuženika
- vještaku Darku Haniku (zbog odluke iz izreke rješenja, o troškovima pristupa ročištu za glavnu raspravu koje je održano 10. srpnja 2026.)

pri čemu navedenim punomoćnicima na način određen u zapisniku o objavi presude i rješenja, a imenovanom vještaku e-komunikacijom, imajući u vidu da je Odlukom ministra pravosuđa od 20. travnja 2020. godine, koja je na službenoj Internet stranici Ministarstva pravosuđa objavljena 21. travnja 2020. godine, utvrđeno da su ispunjeni uvjeti za e-komunikaciju na svim općinskim sudovima (...), a da su se time, u smislu pravila iz odredbe čl. 118. st. 1. ZID ZPP-a (Narodne novine broj 70/19), ostvarili uvjeti za obveznu e-komunikaciju općinskih sudova sa sudskim vještacima

PRISTOJBE:

- za naplatu pristojbe nadležan je ovlašteni službenik suda, određen godišnjim rasporedom poslova, u skladu s odredbom čl. 28. st. 6. Zakona o sudskim pristojbama od 27. prosinca 2018. godine (Narodne novine broj 118/18 i 51/23)

U Rijeci 28. srpnja 2026.

S u t k i n j a

Broj zapisa: **9-3088b-525e0**

Kontrolni broj: **02c4e-3edd7-ed102**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.